

# РЕШЕНИЕ

№ 31611

гр. София, 27.09.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в**  
публично заседание на 21.01.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Мария Шишкова**

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на  
прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **8665** по описа за **2024**  
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 203 и сл. от Административно -процесуалния кодекс  
(АПК) вр. чл. 285 вр. чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от Закона за изпълнение на наказанията и  
задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по искова молба на В. Г. П., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [улица],  
депозирана чрез пълномощника му - адв. И. Ю., САК, с която е предявен иск с правно основание  
чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС против Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за  
обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в периода 07.03.2022 г. – 12.01.2024 г. по време  
на изтърпяване на наказание «лишаване от свобода» в ЗООТ «К.» при Затвора - С.. Претендира се  
обезщетение в размер на 20 000 лева, ведно със законните лихви от датата на завеждане на делото  
– 02.09.2024 г. до окончателното изплащане на обезщетението, както и направените по делото  
разноски.

В исковата молба са изложени твърдения за изключително тежки и нечовешки условия на живот,  
при които е трябвало да живее ищецът по време на изтърпяване на наказание «лишаване от  
свобода» в Затворническо общежитие от открит тип «К.» при Затвора С.. Сочи се, че в спалните  
помещения където е бил настаняван са липсвали елементарни хигиенно-битови условия. Твърди  
се изобилие от дървеници и в общите помещения. Ищецът е бил нахапван постоянно и това е  
пречило на нормалния му сън. Причинените болки и страдания от ухапванията и образуваните  
пъпки в продължение на повече от 10 дни се сочат като пораждали страх от болестно заразяване и  
безпокойство, че не може да се защити срещу подобно изтезание. Създаденият ежедневен  
неописуем дискомфорт е приравнен на поставяне в унижителни условия, по смисъла на чл. 3, ал. 2  
от ЗИНЗС.

В Исковата молба е отразено, че ищецът не е подавал жалби за лошите битови условия поради изпитван страх от надзорно – охранителния състав в затвора. Сочи се, че служители от НОС са сигнализирали РЗИ – С. за неблагоприятното въздействие на популацията от дървеници и хлебарки в ЗО «К.».

Ищецът твърди, че наличието на дървеници е особено трудно поносимо изтезание, което му е причинило физическо и психическо страдание, накърняване на човешкото достойнство и постоянно изпитвани притеснения. Сънят му е бил нарушен значително, станал е изнервен, раздразнителен, притеснявал се е и се е срамувал от начина, по който живее, изпаднал е в безнадеждност и отчаяние, изпитвал е страх от сериозно увреждане на здравето си, а и чувство на незащитеност и малоценност. Като писмени доказателства към Исковата молба са представени Доклад на Националния превантивен механизъм за извършена проверка в периода 11.07. – 19.07.2019 г. по заповед № РД-08-35 от 08.07.2025 г. на омбудсмана на Република България в Главна дирекция « Изпълнение на наказанията», Затвора – [населено място], Общежитията «К.» и «К.», Арестите на [улица]и ул. «М-р В.», Предписание рег. № 5631 от 12.06.2017 г. издадено от служители на сектор «Медицинско обслужване в местата за лишаване от свобода» при ГД «Изпълнение на наказанията», Протоколи от проверки, извършени от Столична регионална здравна инспекция, по отношение мероприятията по дезинфекция, дезинсекция и дератизация от 09.08.2019 г., 13.08.2019 г., 22.08.2019 г., 26.08.2019 г. и 02.09.2019 г.

Ищецът лично и представляваият го процесуален представител - адв. Д. М., САК преупълномощена от адв. И. Ю., САК, поддържат изцяло исковата претенция. Считат, че следва да бъде уважена като основателна и доказана. Ангажират гласни доказателства в подкрепа на твърденията, с които е обоснована исковата претенция. Претендират разноси, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК (л.55).

В Писмено становище, депозирано от пълномощника на ответника –главен юрисконсулт М. В. (л. 47 – л. 48) е посочено, че исковата претенция е неоснователна и недоказана, и следва да бъде отхвърлена. Изложени са съображения за липса на доказателства, установяващи елементите от фактическия състав на обективната отговорност по чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС - незаконосъобразно бездействие на администрацията на ЗООТ «К.» при Затвора – С. и причинени вреди, подлежащи на обезщетяване. Представени са писмени доказателства за предприети действия в иския период за ДДД обработки на помещенията в Затвора С.. От съда се иска да отхвърли исковата претенция и да присъди на Главна дирекция «Изпълнение на наказанията» юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство.

В проведените съдебни заседания не участва процесуален представител на ответната страна.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита, че исковата претенция следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Изразява становище за липса на доказателства, установяващи елементите от фактическия състав на отговорността по чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС. Алтернативно излага съображения за съобразяване размера на претендираното обезщетение с изискванията на чл. 52 от Закона за задълженията и договорите и социално икономическите условия в страната.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София-град, въз основа на приложените доказателства и становището на страните прие за установено от фактическа страна:

Ищецът В. Г. П. е постъпил в Затворническо общежитие от открит тип „К.“ при Затвора – С. на 25.03.2022 г. Изтърпявал е наказание „лишаване от свобода“ до 12.01.2024 г. (л. 50-гръб).

Разпределен е в 3-та група. В периода 25.03.2022 г. – 03.10.2022 г. е бил настанен в спално помещение № 11, в блок № 2, на 3-ти етаж. Първоначално заедно с него в помещението са били лишените от свобода Я. А. Т. и Ц. Г. Н.. След освобождаването на Н., считано от 16.06.2022 г. до

01.12.2022 г. в помещението е бил настанен А. М. А..

На 04.10.2022 г. ищецът В. П. е преместен в спално помещение № 14, на 1 етаж, в същия блок, където по това време е бил настанен лишеният от свобода Б. Д. Д.. На 01.03.2023 г. в помещението е настанен и свид. П. И. Маренски.

В представената Докладна записка от ИСДВР И. И., рег. № ИЗ-136 от 07.01.2025 г. (л. 50-гръб – л. 51) е посочено, че всички спални помещения в ЗО „К.“ разполагат с еднаква жилищна площ и условия за настаняване. Част от общата квадратура от 17 кв. м. е прилежащият санитарен възел – 3 кв. м. и коридор с площ от 1,5 кв. м. Максималният капацитет на помещенията е 4 лица. В санитарните помещения има осигурена постоянно течаща студена вода и прозорец с размери 300/140 см. с отваряемо крило за проветрение. В коридора на всеки етаж е обособено за общо ползване помещение - баня, оборудвана с душ 1 бр. и 1 бр. електрически бойлер, което може да се ползва от лишените от свобода ежедневно за времето от 06,30 ч. до 23,00 ч.

Спалните помещения се дезинфекцират в съответствие с изготвен график за ДДД обработки, които се осъществяват от външна фирма. Администрацията на ЗО „К.“ разрешава по молба на лишените от свобода да се снабдят и да си внесат предпочитан препарат за дезинфекция, който да се ползва под медицински контрол от фелдшера.

На лишените от свобода е предоставена възможност да перат сами дрехите си и личното си спално бельо в обособено за целта перално помещение, оборудвано с 2 бр. автоматични перални. Почистването на общите коридори, общото кухненско помещение на всеки от етажите се извършва от назначен, на основание чл. 80 от ЗИНЗС лишен от свобода, а хигиената в спалните помещения се поддържа от настанените в тях. Ежемесечно на лишените от свобода се предоставят за лично ползване сапун, прах за пране и белина за подържане на личната хигиена и хигиената на спалните помещения.

Като констатация в Докладната е отразено, че ищецът В. П. не е посещавал фелдшера при ЗО „К.“ по никакъв повод в периода на изтърпяване на наказанието и не е извеждан за провеждане на лечение и/или изследвания във външни лечебни заведения. При фелдшера не са постъпили конкретни оплаквания от ищеца от ухапвания от дървеници, комари или други насекоми.

В представеното с исковата молба заверено копие на Предписание рег. № 5631 от 12.06.2017 г. (л. 29) е отразено, че е издадено от служители на сектор „Медицинско обслужване в местата за лишаване от свобода“ (МОМЛС) при Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, на основание чл. 119а, чл. 119б от ППЗИНЗС, по повод писмо на Министерство на здравеопазването изх. № 97-325 от 30.05.2017 г. На началника на Затвора - С. е разпоредено в срок до 10.07.2017 г. да организира извършване на конкретни санитарно – хигиенни мероприятия.

Като доказателство за твърдените в исковата молба факти, с които е обоснована исковата претенция за обезщетение за неимуществени вреди, е представен Доклад на Националния превантивен механизъм за извършена проверка по Заповед № РД-08-35 от 08.07.2019 г. на омбудсмана на Република България в периода 11.07. – 19.07.2019 г. в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, Затвора – [населено място], общежитията към него и арестите на [улица]и [улица](л. 6 – л. 28).

На стр. 19 от Доклада в Раздел II Затвор в [населено място], Общежитие от закрит тип «К.» и Общежитие от открит тип «К.», т. 3 е констатирано, че проблемът относно наличието на хлебарки и дървеници в местата за лишаване от свобода е системен, независимо от периодичното месечно пръскане, което е неефективно. Направено е обобщение, че навсякъде лишените от свобода твърдят, че пръскането води само до раздвижване на хлебарките, с изключение на новоремонтирани места за лишаване от свобода. Като пример за успешно преодоляване на този проблем са посочени местата за задържане на мигранти, в които се вземат мерки за замразяване

на дрехи на новопостъпили лица, цялостна санитарна обработка на дюшеци, възглавници и постелъчен инвентар. Препоръчано е министърът на правосъдието да разшири списъка с разрешени вещи като включи препаратите за борба с хлебарки и дървеници (стр. 19 и стр. 44). От главния директор на ГД «Изпълнение на наказанията», на основание чл. 28а, т. 6 от Закона за омбудсмана и с оглед на предходно дадени препоръки, е изискана информация за предприетите мерки за отстраняване на системния и задълбочаващ се проблем. Не са отправени препоръки в този смисъл до началника на Затвора – С. (стр. 45).

Представените протоколи от проверка по отношение на извършени ДДД мероприятия касаят предшестваш процесния период през 2019 г.

От ответника са представени протокол за ДДД обработка, извършена на 14.11.2023 г. по сигнал на РЗИ в спалните помещения на 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9 и 12 групи в Затвора – С., дежурната част и КО (л. 53) и Докладна записка рег. № 14393 от 26.09.2023 г. изготвена от мл. инспектор К. С., с придобита квалификация за изпълнител на ДДД (л. 54), в която е отразено, че по повод зачестили сигнали от ухапвания от дървеници и повишена популация от хлебарки, на 29.08.2023 г. и на 30.08.2023 г. е извършена дезинсекция на във всички спални помещения и СБАЛЛС в присъствието на снабдителя И. Д..

Според показанията на разпитания по искане на ищеца свид. П. Маренски (л. 57 – л. 59) условията в спално помещение № 14, на 1 етаж, 2-ри блок, в което са били настанени заедно в периода от м. декември 2022 г. до освобождаването на ищеца са били добри – „По-добре не съм живял и навънка. Имахме нормални отношения, приятелски. Старшините бяха хубави, началникът беше хубав, бачкахме, няма проблем никакъв. Излизаш си на работа, момчето си работеше, единственото, което беше е, че не поддържаха хигиената.“ (л. 57). Под неподдържана хигиена свидетелят уточни проблемите с популацията от дървеници. Заяви, че ищецът е изпитвал най-сериозни страдания поради ухапвания от инсектите и едва в края на 2023 г. администрацията е започнала да ползва професионалните услуги на външна фирма за ДДД обработка след множество сигнали и оплаквания на лишени от свобода. Свидетелят не отрича, че когато са идвали да пръскат това е било поне два пъти в месеца, въпреки че отново се е оказало недостатъчно ефективно. Твърди, че след направения ремонт нещата са се променили, но въпреки това проблемът с дървениците не е бил решен напълно. Не се отрича и предоставената възможност за внасяне на препарати за ДДД обработка с разрешение на администрацията на затворническото общежитие и използването им под контрол на фелдшера.

Установените в съдебното производство, въз основа на анализа на информацията, съдържаща се в представените писмени и гласни доказателства, релевантни за правния спор факти, дават възможност на съда да направи следните правни изводи:

Ищецът В. Г. П. е активно легитимиран да претендира обезщетение за вреди по предвидения специален ред в чл. 285, ал. 1 вр. чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС за периода, през който е изтърпявал наказание лишаване от свобода в Затворническо общежитие от открит тип «К.» при Затвора С., считано от 25.03.2022 г. до 12.01.2024 г.

Исковата претенция е предявена срещу надлежен ответник – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ – юридическо лице на бюджетна издръжка, съгласно разпоредбата на чл. 12, ал. 2 от ЗИНЗС. Администрацията на Затворническото общежитие «К.» към Затвора С., от чието незаконосъобразно бездействие се твърди да са причинени подлежащи на обезщетение неимуществени вреди на ищеца, на основание чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС, е част от административната структура на ответника (чл. 12, ал. 3 от ЗИНЗС).

Не са изтекли предвидените в разпоредбите на чл. 110 и чл. 111 б. „в“ от ЗЗД погасителни давностни срокове. Според задължителното тълкуване, в т. 4 на Тълкувателно решение № 3 от

22.04.2005 г. по тълк. дело 3/2004 г. на ОСГТК на ВКС, началният момент на погасителната давност при искове за обезщетение за вреди от незаконни действия и/или бездействия на административен орган започва да тече от преустановяването им. Приведено към конкретиката на настоящия казус това е денят когато ищецът е бил освободен от мястото за лишаване от свобода – 12.01.2024 г.

Разгледана по същество, исковата претенция е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предвиденото в ЗИНЗС компенсаторно средство за защита на лишени от свобода за причинени вреди от специализирани органи, отговарящи за изпълнение на наказанието, е приложимо за установени нарушения на чл. 3 от ЗИНЗС. Транспонираната в националното законодателство абсолютна забрана, въведена с чл. 3 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (Конвенцията) за изтезания, или нечовешко, или унижително отношение, или наказание, включва и поставянето при неблагоприятни условия по време на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода (чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС). Съгласно чл. 3 от Конвенцията никой не може да бъде подлаган на мъчение, на жестоко, нечовешко и унижаващо отношение. В решенията на ЕСПЧ непротиворечиво се приема, че условията на задържането или отношението към лицата, настанени в места за лишаване от свобода може да представлява не само унижително, но и безчовечно отношение, или дори и двете, в зависимост от интензитета на страданието и/или унижението, изпитано от задържаното лице. За да се квалифицира като нарушение на чл. 3 от Конвенцията страданието и унижението от задържането следва да надхвърлят неизбежния елемент, свързан със самото ограничаване на свободното придвижване. Обратно, за да се гарантира, че едно лице е било задържано при условия съвместими с уважението на човешкото му достойнство, е необходимо да се установи, че методите, използвани при изпълнение на наказанието не са го подложили на стрес и трудности с интензитет, надвишаващ неизбежната степен на страдание, присъща на наказанието лишаване от свобода, както и че здравето и благосъстоянието му са били обезпечени в достатъчна степен. От съществено значение е кумулативното въздействие на конкретните твърдения за нарушения на изискванията на чл. 3 от ЗИНЗС и чл. 3 от Конвенцията, и периодът, в който лишеният от свобода е пребивавал при тези условия.

В конкретния казус, исковата претенция е обоснована с фактически твърдения за бездействие на администрацията при Затворническо общежитие „К.“ при Затвора С., изразяващо се в непредприемане на ефективни действия за третиране на спалните помещения с цел обезпаразитяване от дървеници.

Ищецът твърди, че въпреки изминалия значителен период от издаване на П., включените в него мерки за трайно решаване на проблема с дървениците са приложими и към процесния исков период – 25.03.2022 г. - 12.01.2024 г. Констатациите, отразени в Доклада на Националния превантивен механизъм за извършената проверка по Заповед № РД-08-35 от 08.07.2019 г. на омбудсмана на Република България, в периода 11.07. – 19.07.2019 г. (две години след издаване на процесното Предписание) в Главна дирекция «Изпълнение на наказанията», Затвора – [населено място], общежитията към него и арестите на [улица]и [улица], безспорно сочат, че не е постигнат съществен ефект от прилаганите мерки за борба с инсектите след издаване на П.. В такъв смисъл следва да бъдат възприети и отразените данни в представените 4 Протокола от извършени през 2019 г. проверки по отношение мероприятия по дезинфекция, дезинсекция и дератизация (л. 30 – л. 34).

В пилотното решение на ЕСПЧ от 27.01.2015 г. по делото Н. срещу България е посочено, че *«затворническите власти следва да се справят с този проблем, чрез осигуряване на адекватни дезинфекционни съоръжения, почистващи продукти, както и редовно обезпаразитяване и*

*проверки на килиите и по-специално на спалното бельо, дюшеците и пространствата, използвани за съхранение на храна.».*

От ответника са ангажирани доказателства – Протокол за извършена дезинфекция, дезинсекция и дератизация на 14.11.2023 г. и Докладна записка от мл. инспектор К. С., надзирател в Затвора – С., в която е отразено, че дезинсекция е извършена на 29 и 30.08.2023 г. на територията на Затвора - С.. Самото предписание, на което се позовава ищецът е издадено от служители на сектор „МОМЛС“, част от ответната администрация, по повод писмо от Министерство на здравеопазването и в този смисъл, съдът счита, че следва да се цени като доказателство за предприети действия за преодоляване на проблема с популациите на дървеници в местата за лишаване от свобода и конкретно в корпуса на Затвора С..

По делото не е представена медицинска документация, в която да са отразени оплаквания на ищеца от ухапвания от дървеници и/или друг вид насекоми, констатирано влошаване на здравословното му състояние от подобно въздействие – следи по кожата на тялото, нарушаване на психичното и психологичното състояние, както и предписана симптоматична терапия. В този смисъл, показанията на свид. М. не намират подкрепа в представената и неоспорена информация от ответната страна.

Не се оспори и отразената информация в Докладната записка на ИСДВР И., че за периода, в който е изтърпявал наказание в ЗО «К.» ищецът В. П. не е посещавал по никакъв повод медицинския кабинет.

Ищецът ангажира единствено гласни доказателства – показанията на свид. М., според които е бил обект на активно нападение от дървениците в помещението, които са хапели най-вече него и това му е причинявало отрицателни емоционални преживявания и най-вече чести периоди на безсъние.

Незаконосъобразното бездействие, по смисъла на чл. 204, ал. 4 от АПК, предполага неизпълнение на нормативно установено задължение за фактическо действие, което е следвало да се изпълни от административен орган или длъжностно лице от администрацията. Органите по изпълнение на наказанията са задължени да осигурят нормални условия в местата за лишаване от свобода, така че да обезпечат изпълнението на гаранциите по чл. 3 от Конвенцията - задържаните под стража да не бъдат подлагани на изтезания, на жестоко и унизително отношение, и на страдание или трудности над неизбежното ниво присъщо на задържането, като отчитат здравословното и физическото им състояние.

В настоящия казус по делото са ангажирани достатъчно доказателства, от които се установява активно поведение на ответната администрация за преодоляване на констатирания системен проблем в борбата с популации от дървеници и хлебарки. Представени са Протоколи за извършвани дезинсекции, дезинфекции и дератизации на всички помещения в Затвора [населено място] през процесния период, променен е редът, по който се осъществяват именно с цел повишаване на тяхната ефективност, предоставена е възможност на лишените от свобода с разрешение на администрацията на затворническото общезитие и под контрол на фелдшера да използват внесени препарати за дезинфекция и дератизация.

Съществуващият проблем констатиран периодично при извършвани проверки в Затвора – С. и в частност в Общежитието в „К.“, включително и по сигнали на лишени от свобода, не предпоставя наличие на инсекти във всички помещения, а още по-малко може да служи като доказателство за отрицателно въздействие върху здравето, психологичния и психичен статус на конкретен лишен от свобода при липса на обективни данни в този смисъл, какъвто е настоящият казус. При неопроверганите доказателства представени от ответната страна, че ищецът е имал достъп до съответните на здравословното му състояние медицински грижи, при липса на констатации

изобщо да е търсил медицинска помощ, както и за настъпили увреждания на здравословното му състояние вследствие ухапвания от дървеници и хлебарки в периода на изтърпяване на наказанието, настоящият съдебен състав счита, че не са налице доказателства, че условията, при които е изтърпявал наказание в Затворническото общежитие отговарят на посочените в чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС.

При съобразяване на установените факти и приложимата правна уредба не е доказано бездействие на администрацията на ЗО „К.“ при Затвора - С. във връзка с предприемане на необходимите за преодоляване на неблагоприятното въздействие на популациите от дървеници и хлебарки мерки.

Ангажираните гласни доказателства в подкрепа на твърденията в исковата молба за причинени вреди на ищеца не са достатъчни, за да се приеме, че е бил поставен при условия, отговарящи на посочените в чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС, а и че сочените увреждания са настъпили като пряка и непосредствена последица от твърдяната незаконосъобразна административна дейност. Обезщетение за неимуществени вреди може да се присъди единствено за конкретно претърпени физически и/или психически болки, страдания и неудобства, които са пряка и непосредствена последица от конкретно увреждане. Презумпцията по чл. 284, ал. 5 от ЗИНЗС не изключва доказателствената тежест на ищеца по отношение на конкретния вид и интензитет на търпените вреди, чието обезщетение претендира.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че събраните по делото доказателства не установяват проявено незаконосъобразно бездействие от служители на ГД „Изпълнение на наказанията“, което да е засегнало неблагоприятно правната сфера на ищеца до степен съответна на въведените критерии в чл. 3, ал. 2 от ЗИНЗС, подлежаща на обезщетение, по реда на чл. 285, ал. 1 вр. чл. 284 вр. чл. 3 от ЗИНЗС. Въпреки обективните данни за наличие на инсекти в спалните помещения на Затворническото общежитие «К.» при Затвора С. през процесния период и неприятните усещания, които обичайно предизвикват, доколкото не се установи незаконосъобразно бездействие на служители на ответника, исковата претенция като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена. Представените доказателства от ответната страна сочат на системно полагани усилия за преодоляване на проблема с популациите от дървеници и хлебарки, и съществено подобряване на условията, при които изтърпяват наказания лишените от свобода, в какъвто смисъл са и показанията на разпитания свидетел М..

При този изход на делото и своевременно направеното искане за присъждане на разноски от ответната страна, в тежест на ищеца следва да бъде възложено заплащането на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на ответника, на основание чл. 286, ал. 2 от ЗИНЗС вр. чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27ж от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 150 лева.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София – град, Първо отделение, 26 състав

## **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН** предявения от В. Г. П., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [улица], иск с правно основание чл. 284, ал. 1 вр. чл. 3 от ЗИНЗС, против Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за обезщетение в размер на 20 000 лева за причинени му неимуществени вреди в периода 07.03.2022 г. – 12.01.2024 г. по време на изтърпяване на наказание «лишаване от свобода» в ЗО «К.» при Затвора – С., ведно със законните лихви от датата на завеждане на исковата молба – 02.09.2024 г. до окончателното изплащане на обезщетението.

**ОСЪЖДА** В. Г. П., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [улица] да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“– [населено място], [улица], **сумата от 150 (сто и петдесет) лева**, юрисконсутско възнаграждение за процесуално представителство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Административен съд – София – град в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: